

KORSVÄGSANDAKT

Från Jerusalem kommer seden att i andakt följa Jesus på hans lidandes väg. Denna korsvägsandakt är tänkt att vara en hjälp för oss att i bön och eftertanke närma oss innebörden av Jesu offer och att förstå vad det vill säga att ta hans kors på sig.

Korsvägsandakten är enkel, kort och ordknapp för att var och en ska få tid och utrymme att tänka och bedja vidare i tystnad.

Station 1: Jesus inför Pontius Pilatus

"När han anklagades av överstepräster och av de äldste svarade han inte" (Matt 27:12).

Pilatus frigav Barabbas, *"men Jesus lät han prygla och utelämnade honom sedan till att korsfästas"* (Matt 27:26)

Jesus var helt utan skuld men han försvarade sig inte. Tyst lät han sig gisslas och hånas, tyst lät han sig krönas med törnekronan. Pilatus insåg att Jesus var oskyldig men vågade inte stå för sin åsikt av fruktan för att förlora kejsarens förtroende och av fruktan för den upphetsade folkmassan.

Vi som har så många fel och brister urskuldar oss och skyller på omständigheterna eller på andra. Men Jesus teg.

Låt oss pröva oss själva inför hans föredöme och låt oss be för våra egna liv.

Station 2: Jesus tar korset på sig

"Han bar själv sitt kors ut till den plats som kallas Skallen, på hebreiska Golgota". (Joh 19:17)

"Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor, dem lade han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, tuktad av Gud och pinad." (Jes 53:4)

Inför allas blickar fördes han ut som en brottsling för att bära, inte bara den tunga korsbjälken utan all vår synd.

- *Den som vill vara min lärjunge, säger Jesus, måste varje dag ta sitt kors på sig. Låt oss be.*

Herre, du bar ditt kors, men ditt kors var vårt. Utan synd bar du all vår synd. Dag för dag bär du oss. Hjälp oss att aldrig glömma. Amen.

Station 3: Jesus faller

I Jerusalem bevaras minnet av tre platser där Jesus stapplade och föll under sin tunga börda, utmattad av den tortyr han utsatts för.

Gud kräver inte övermänsklighet utan ödmjukhet. Också Jesus kände kampen och visste vad det var att stappla under en tung börda.

Låt oss be för våra egna liv och för dem omkring oss som just nu bär tunga bördor, som kanske stapplar och t.o.m. faller. Låt oss be om Guds uppresande nåd!

Station 4: Jesus möter Maria, sin mor

"Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: `Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid - ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd - för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.'" (Luk 2:34-35)

Maria överger inte sin son. Hon följer honom i medlidande. Deras blickar möts i kärlek. De som gör Guds vilja kallar Jesus sin moder och sina bröder. De är hans närmaste. De kan aldrig vara likgiltiga

inför de plågor och den smärta som drabbar hans kropp i världen.

Låt oss be. Tyst bön, därefter: *Herre, som Maria led med dig, ge också oss förmågan till medkänsla och medlidande. Hjälp oss att möta nöden i världen med din kärlek. Din kärlek som hjälper oss att se längre än till vårt eget. Din kärlek som driver oss och ger oss kraft att utmana ondskan - och att segra till slut. Amen.*

Station 5: Simon från Kyrene hjälper Jesus att bära korset

Jesus orkar inte längre bära den tunga korsbjälken. Soldaterna tvingar en man, som händelsevis passerar, att bära den åt honom. Livets tillfällighet tvingar oss att bära bördor vi helst skulle vilja kasta av oss.

Gör jag livet tyngre eller lättare för min omgivning?

Låt oss be.

Station 6: Veronika räcker Jesus svetteduken

Traditionen säger att en kvinna i folkmängden ingrep i det fasansfulla skådespelet för att göra det lilla hon kunde: att räcka fram en duk och torka Jesu misshandlade ansikte. Varje sådan handling har ett oändligt värde i Guds ögon.

"Den som ger er en bägare vatten att dricka därför att ni tillhör Kristus - sannerligen, han skall inte gå miste om sin lön." (Mark 9:41)

Låt oss be om hjälp att se vem vi kan hjälpa just nu, vem som behöver oss och vad Gud ger oss möjlighet att göra.

Tyst bön, därefter: *Tack Gud för människor som Veronika, som gör stegen lättare också då vi måste gå lidandets väg. Hjälpa oss att se varandra, och att se dig i varandras liv. Hjälp oss att bemöta varandra som vi skulle vilja bemöta dig. Amen.*

Station 7: Jesus faller på nytt

"...han tuktades för att vi skulle helas, hans sår gav oss bot." (Jes 53:5)

Hela världens nöd och ondska vilar på Jesu hjärta. Vi har alla vår del av skulden. Jesus faller på nytt, inte för att vi ska bli förkrossade och tillintetgjorda, utan för att vi ska inse skuldens allvar och vårt ansvar och så bli upprättade.

Låt oss tacka Gud för det helande som finns i hans kärlek.

Station 8: Jesus talar till de gråtande kvinnorna

"En stor folkmassa följde med, och kvinnor som sörjde och klagade över honom. Jesus vände sig om och sade till dem: 'Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, gråt över er själva och era barn. Det kommer en tid då man skall säga: Saliga de ofrukt-samma, de moderliv som inte har fött och de bröst som inte har gett di. Då skall man säga till bergen: Fall över oss, och till höjderna: Dölj oss. Ty om man gör så med det gröna trädet, vad skall då inte ske med det förtorkade?'" (Luk 23:27-31)

Vår tro kan stanna i känslomässig sentimentalism och fromma uttryck - i tårar som inte får några verkliga konsekvenser i våra liv. Är jag villig att på allvar gå Jesu väg, eller nöjer jag mig med att vara en sympatisör?

Låt oss be. *Hjälp oss Gud att inte vår kristendom skulle stanna med fromma uttryck. Låt ordet bli kött. Låt vår tro bli handling. Så som du kom för att ge ditt liv vill vi be: Låt vår bekännelse bli efterföljelse. Amen.*

Station 9: Jesus faller för tredje gången

"Låt oss befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss." (Hebr 12:1)

Jesus, Guds son, faller för att vi skall bli upprättade, han lider för att vi skall bli botade, han är svag för att vi skall bli fria, han plågas för att vi skall få vara med i den stora glädjen. Så stor är hans kärlek till oss, så stor hans längtan efter vår kärlek.

Låt oss tillbe Gud.

Station 10: Jesus blir avklädd

"När de hade korsfäst honom delade de upp hans kläder genom att kasta lott om dem..." (Matt 27:35) Jesus lät sig avkläddas allt. I sin dödsstund får han inte ens behålla sina kläder. Men Bibeln berättar om ett ännu djupare avklädande. Han lät sig avkläddas sin jämlikhet med Gud för att födas som en människa bland människor. Inför korset avkläs han allt, förödmjukas och hånas. Avklädd både jämlikhet med Gud och mänsklig värdighet står han inför korset.

Kan vi kalla oss för hans lärjungar när vi så krampaktigt håller fast vid allt det som vi, med eller mot vår vilja, en dag ändå måste lämna ifrån oss?

"... för tomhänta kom vi till världen och tomhänta skall vi gå ur den. Har vi mat och kläder skall vi vara nöjda." (1 Tim 6:7-8)

Låt oss be.

Station 11: Korsfästelsen

"När de kom till den plats som kallas Skallen, korsfäste de honom och förbrytarna, den ene till höger och den andre till vänster." (Luk 23:32)

Jesus har nu tagit den nedersta platsen. Han är totalt utelämnad och utblottad, helt i sina bödlars våld, helt förnedrad och förenad med alla hjälplösa, övergivna och förödmjukade människor. Han är Immanuel, Gud med oss, mitt i vår syndiga och trasiga mänsklighet. Mitt i den, för att rädda den.

"När jag blir upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig." (Joh 12:32)

Låt oss be. Låt oss be att många ska se upp till korset dessa dagar och förstå vem han är. Låt oss be att världen ska dras till honom som han drogs till världen. Låt oss be för oss själva att alla våra egna ambitioner ska läggas ner vid korset och all vår kärlek dras till honom.

Station 12: Jesus dör

"Och Jesus ropade med hög röst: 'Fader, i dina händer lämnar jag min ande.' När han sagt detta slutade han att andas." (Luk 23:46)

"När Jesus hade fått det sura vinet sade han: 'Det är fullbordat.' Och han böjde ner huvudet och överlämnade sin ande." (Joh 19:30)

Han som är livet dör för att vi ska leva. Han som är arvinge till allt ger upp allt för att vi ska få del av alla hans rikedomar. Han lämnar sin ande i Faderns händer för att vi ska uppfyllas av hans Ande. Genom korset kom glädjen till hela världen och genom döden livet.

Låt oss be. Tyst bön, därefter: *Så annorlunda ditt rike är. Du utmanar ondskans välde med ett spädbarn i en krubba. Du visar din makt genom att avstå från att slå tillbaka. Du uppenbarar din härlighet genom att låta dig förnedras. Du segrar genom det som för oss ser ut som ett nederlag och för liv och oförgänglighet in i världen genom att dö. Lär oss då att förstå vad det är att följa dig. Amen.*

Station 13: Jesus tas ner från korset

Herrens lidande är slut. Alla har övergivit honom utom några få. Ingen tackar dem för denna kärleks-tjänst. De slår vakt om mänsklig värdighet i en för-tvivlad situation. Men de får inga svar på sina frågor - inte då. Inte än. Men snart.

Låt oss be för dem - och för oss - som brottas med våra frågor om hjälp att kunna tjäna Gud trots allt. Trots att vi ännu inte förstår allt. Att tro på honom också när kampen är som svårast och frågorna som tyngst.

Station 14: Gravläggningen

"Intill platsen där Jesus hade blivit korsfäst fanns en trädgård och i trädgården en ny grav där ännu ingen hade blivit lagd. Där lade de Jesus, eftersom det var den judiska förberedelsedagen och graven låg nära." (Joh 19:41-42)

Han delar gravens öde med oss. Vetekornet faller i jorden och dör.

"Så är det också med de dödas uppståndelse. Det som blir sått förgängligt uppstår oförgängligt. Det som blir sått föraktat uppstår i härlighet. Det som blir sått svagt uppstår fullt av kraft." (1 Kor 15:42-43)

Låt oss tacka Gud.